

dosarul nr. 3ra-1277/19

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (D. Șușchevici)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Minciuna, V. Sîrbu, V. Mihaila)

ÎNCHEIERE

13 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursurilor depuse de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova și de Țurcan Constantin, în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Țurcan Constantin împotriva Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova, IMSP Spitalul Clinic de Psihiatrie, intervenienți accesorii Mihail Hotineanu, Victor Furtună cu privire la contestarea actului administrativ, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă, repararea prejudiciului material și moral, împotriva deciziei din 03 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Țurcan Constantin și a fost admis apelul incident declarat de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova, a fost casată în parte hotărârea din 15 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și în această parte a fost emisă o hotărâre nouă

c o n s t a t ă

La 16 august 2012 Țurcan Constantin a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova, IMSP Spitalul Clinic de Psihiatrie, intervenienți accesorii Mihail Hotineanu, Victor Furtună, cu privire la contestarea actului administrativ, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă, repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii a menționat că la 12.10.2011 a fost adoptată decizia Curții Supreme de Justiție prin care s-a dispus anularea procesului-verbal din 19.02.2010 a Comisiei de concurs pentru ocuparea funcției vacante de director al Spitalului Clinic de Psihiatrie.

A susținut că în temeiul acestei decizii a fost restabilit în funcția deținută anterior. Decizia Curții Supreme de Justiție din 12.10.2011 a fost executată formal (fără dreptul de primă semnătură și fără actul de primire-predare a bunurilor instituției) de Ministerul Sănătății în seara zilei de 17.10.2011, ora 17.00, prin emiterea ordinului nr. 146 - pș2 de restabilire în funcția de director general interimar al Spitalului Clinic de Psihiatrie. Însă în dimineața zilei de 18.10.2011 ora 08.15 i-a fost adus la cunoștință un alt ordin nr. 147 - pș1 de suspendare din funcția de director general interimar al Spitalului Clinic de Psihiatrie.

A menționat că ordinul nr. 147 - p§1 de suspendare din funcție a fost emis arbitrar, fără temei legal și a avut drept obiectiv neexecutarea deciziei Curții Supreme de Justiție din 12.10.2011 privind restabilirea în funcție.

A afirmat că de la emiterea deciziei Curții Supreme de Justiție din 12.10.2011, prin care s-a decis restabilirea sa în funcție și până la emiterea ordinului nr. 147-p §1 din 18.10.2011 de suspendare din funcție, nu a lucrat nici o zi în funcția respectivă.

A comunicat că la 18.10.2011 Ministerul Sănătății a dispus organizarea unui concurs pentru ocuparea funcției de director al Spitalului Clinic de Psihiatrie.

Prin ordinul Ministerului Sănătății nr. 159 din 07.11.2011 a dispus abrogarea ordinului nr. 147-p§9 din 18.10.2011 „Cu privire la organizarea concursului pentru ocuparea funcției de director al Spitalului Clinic de Psihiatrie”.

A notat că în vederea desfășurării unui nou concurs, la 24.02.2012, Ministerul Sănătății a emis ordinul nr. 160 „Cu privire la aprobarea Metodologiei evaluării candidaților pentru ocuparea funcției de director al Spitalului Clinic de Psihiatrie”, iar la 27.02.2012 a emis ordinul nr. 169 „Cu privire la organizarea concursului pentru ocuparea funcției de director al Spitalului Clinic de Psihiatrie”. Ambele acte au fost contestate în instanța de judecată, care la 19.03.2012 a dispus suspendarea ordinului nr. 160 și a ordinului nr. 169, ca măsură de asigurare a acțiunii. Pârâtul nu a ținut cont de încheierea din 19.03.2012 și a desfășurat concursul la 20.03.2012, în pofida interdicției exprese dispuse de instanța de judecată. Doar ulterior, la 06.04.2012, când a fost repus în funcție prin hotărârea Judecătorei Centru, Ministerul Sănătății a fost nevoit să dispună restabilirea sa în funcție prin emiterea ordinului nr. 34 - p§4 din 10.04.2012.

A subliniat că toate aceste tentative eșuate pe motive de ilegalitate de desfășurare a concursului pentru ocuparea funcției de director al Spitalului Clinic de Psihiatrie, pe parcursul a doi ani, precum și neexecutarea actelor judecătorești de către Ministerul Sănătății denotă intenția continuă a pârâtului de a admite în funcția de director al Spitalului Clinic de Psihiatrie o anumită persoană concretă și de a descuraja participarea altor candidați, chiar și cu prețul încălcării legislației în vigoare și a hotărârilor instanțelor de judecată.

A indicat că la 11.06.2012 Ministerul Sănătății a emis ordinele nr. 59 - p§5 și nr. 59-p§4 prin care a dispus organizarea concursului pentru ocuparea funcției de director al Spitalului Clinic de Psihiatrie și a aprobat Metodologia evaluării candidaților în acest scop. La concurs au participat dânsul și Mihai Hotineanu.

Prin procesul-verbal din 05 iulie 2012 al ședinței Comisiei de concurs pentru ocuparea funcției de director al Spitalului Clinic de Psihiatrie, drept învingător al concursului a fost declarat Mihail Hotineanu.

La 05 iulie 2012 Ministerul Sănătății a emis ordinul nr. 71-p§2 prin care s-a dispus încetarea raporturilor de muncă cu Țurcan Constantin conform art. 82 lit. f) Codul muncii, de la data de 05 iulie 2012, în funcția dată fiind numit Hotineanu Mihail.

A considerat că prin aceste acte, Ministerul Sănătății în mod intenționat i-a îngădit dreptul său la un concurs derulat conform principiilor și normelor stabilite de actele normative în vigoare, fiind în imposibilitatea de a-și exercita drepturile

prevăzute de legislația în vigoare. Însuși concursul, desfășurat la 05.07.2012 în temeiul acestor acte, a fost ilegal și contrar prevederilor legislației în vigoare.

A susținut că, astfel, la 16.07.2012, a fost nevoit să intervină în fața Ministerului Sănătății cu o cerere prealabilă prin care a invocat necorespunderea actelor invocate cu legislația națională, la care nu a primit nici un răspuns până în momentul depunerii cererii.

A invocat că în drept, ordinul Ministerului Sănătății nr. 59- p85 din 11.06.2012 „Cu privire la organizarea concursului pentru ocuparea funcției de director al Spitalului Clinic de Psihiatrie” contravine prevederilor legislației în domeniu, după cum urmează. Pct. 3 din „Regulamentul privind numirea în funcție pe bază de concurs a conducătorilor instituțiilor medico-sanitare publice”, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1079 din 02.10.2007, prevede că procedura de organizare și desfășurare a concursului asigură accesul liber pentru participarea la concurs.

În același timp, pct. 7 din Regulament stabilește explicit și exhaustiv exigențele pentru participanții la concurs, și anume posibilitatea participării doar a: cetățenilor Republicii Moldova; cu studii superioare; fără antecedente penale; cu vechime în muncă în domeniul ocrotirii sănătății de cel puțin 5 ani pentru instituțiile medico-sanitare raionale și 7 ani pentru instituțiile medico-sanitare republicane și municipale.

A notat că Regulamentul nu prevede expres tipul studiilor superioare pe care urmează să le posede potențialii participanți la concurs sau funcția specifică deținută de aceștia în domeniul ocrotirii sănătății.

A opinat că legiuitorul în mod intenționat nu a făcut aceste precizări și nici nu a abilitat Ministerul de a le face, deoarece în domeniul managementului unei instituții medicale publice sunt relevante și importante atât experiența și studiile medicale, cât și oricare alte studii și experiența, care asigură gestionarea și administrarea eficientă a acestor instituții (studii de economie, drept, spre exemplu, suplimentate printr-o experiență relevantă în domeniul ocrotirii sănătății).

Contrar acestor prevederi exprese, anunțul privind organizarea concursului, aprobat prin ordinul nr. 59 - p85 din 11.06.2012, conține exigențe suplimentare față de cele instituite prin Regulament, stabilind că la concurs pot participa doar persoanele cu studii superioare medicale, cu stagiu de muncă în calitate de medic, conducător în serviciul psihiatric de cel puțin 7 ani. În esență, acest anunț limitează potențialii participanți la concurs la o cifră infimă, deoarece asemenea persoane sunt foarte puține în Republica Moldova.

De asemenea, anunțul dat stabilește și o cerință suplimentară celor din pct. 7 al Regulamentului, neexistența sancțiunilor disciplinare și administrative (suplimentar la cerința Regulamentului privind inexistența antecedentelor penale). Asemenea cerințe, pe lângă faptul că sunt stabilite în mod abuziv și ilegal de Ministerul Sănătății, nu pot fi justificate prin nici un eventual interes public urmărit, care putea fi atins prin mijloace și norme mai puțin intrusiv în sfera drepturilor și libertăților omului, decât cele stabilite de Ministerul Sănătății. Prevederile vizate sunt foarte largi, nu specifică categoria contravenției administrative (domeniul

încălcării, perioada de referire) și reprezintă un abuz intenționat al Ministerului Sănătății, pentru înlăturarea sa de la participarea la concurs.

A afirmat că o vădită neclaritate se conține și în alineatul 4 din Anunț -cerința unei reputații ireproșabile pentru toți candidații la concurs. A menționat în acest sens că nici Regulamentul, nici Legea ocrotirii sănătății nr. 411 -XIII din 28.03.1995, nici Codul Muncii nu prevăd o definiție pentru acest termen. Mai mult, însuși emitentul ordinului - Ministerul Sănătății - nu l-a definit în Metodologie sau în alte acte de aplicabilitate generală pentru toate concursurile similare.

A considerat că prin această cerință s-a încălcat prevederile pct. 3, 7 din Regulament, care stabilesc că selectarea candidaților urmează a fi efectuată pe baza unor criterii clar definite, obiective. Astfel, constată că prin ordinul Ministerului Sănătății nr. 59 - p§5 din 11.06.2012 „Cu privire la organizarea concursului pentru ocuparea funcției de director al Spitalului Clinic Psihiatrie” au fost încălcate pct. 2, 3 și 7 din Regulament, deoarece a fost strânsă în mod abuziv și ilegal sfera participanților la concurs, nu a fost asigurat accesul liber pentru participare la concurs a candidaților care întrunesc exigentele operative ale normei din pct. 7 al Regulamentului, precum și au fost stabilite criterii subiective și netransparente pentru participarea la concurs. Nu corespunde prevederilor legale nici „Metodologia evaluării candidaților pentru ocuparea funcției de Director a Spitalului Clinic de Psihiatrie”, aprobată prin ordinul Ministerului Sănătății nr. 59-p§4 din 11.06.2012 „Cu privire la aprobarea Metodologiei evaluării candidaților pentru ocuparea funcției de director al Spitalului Clinic de Psihiatrie”.

Prin Metodologie este instituită o procedură opacă, subiectivă de desfășurare a concursului, care contravine obiectivelor statuate în punctele 2 și 3 ale Regulamentului și nu asigură selectarea celor mai competente persoane, ținând cont de calificarea profesională, experiența în domeniu și abilitățile manageriale.

A menționat că astfel, punctul 2 din Regulament stabilește obiectivele urmărite prin reglementările acestui regulament, și anume: asigurarea accesului egal al candidaților pentru ocuparea funcțiilor vacante de conducător, ținând cont de calificarea profesională, experiența în domeniu și abilitățile manageriale.

Pct. 3 din Regulament stabilește principiile de bază ale procedurii de organizare și desfășurare a concursului, printre care sunt: obiectivitatea - asigurarea selectării pe baza unor criterii clar definite și a unei metodologii unice de evaluare a nivelului de competență a candidaților; alegerea după merit - selectarea, pe baza rezultatelor obținute, a celor mai competente persoane.

A considerat că metodologia adoptată de pârât nu corespunde acestor cerințe și nu contribuie la realizarea scopurilor prevăzute în Regulament, ci, împotriva, împiedică atingerea acestora. Astfel, pct. 4 din Metodologie prevede că, evaluarea candidaților include o singură etapă verbală, care se desfășoară pe parcursul a 15 minute, și anume, evaluarea proiectului de management a Spitalului Clinic de Psihiatrie și evaluarea calităților personale ale candidaților. Evaluarea calităților personale ale candidaților a fost efectuată în temeiul unor criterii care nu sunt susceptibile a fi cuantificate, verificate și care nici nu sunt definite (spre exemplu, autocontrol, impresie generală, etica personalității). Asemenea prevederi subiective

sunt cu atât mai grave, cu cât ponderea evaluării calităților personale ale candidaților în punctajul final este de circa 33%.

A subliniat că o asemenea etapă presupune o evaluare absolut subiectivă a candidaților, fără stabilirea unor criterii obiective. Această procedură face imposibilă exercitarea dreptului de contestare efectivă a rezultatelor concursului și poate conduce la multiple abuzuri în vederea favorizării unui anumit candidat în detrimentul celorlalți.

Cele circa 120 de concursuri organizate și desfășurate de Ministerul Sănătății pentru ocuparea funcției de conducător al instituțiilor medico-sanitare publice pe parcursul anilor 2007 - 2012 au fost evaluate în baza unor probe obiective, cum au fost: testarea cunoștințelor teoretice prin teste - grilă; evaluarea dosarelor personale ale candidaților.

A notat că în condițiile în care hotărârea Guvernului nr. 1079 din 02.10.2007 este unica care reglementează selectarea candidaților, evaluarea candidaților printr-o singură probă încalcă încă unul din principiile fundamentale ale dreptului, principiul aplicării uniforme a legislației și neadmiterii dublelor standarde.

A invocat că concursul din 05.07.2012 are un pronunțat caracter discriminatoriu vizavi de candidatura sa.

În opinia sa, drept consecință este ilegală și încetarea contractului de muncă efectuată în baza rezultatelor unui concurs ilegal.

Deci, dat fiind ilegalitatea deciziei Comisiei de concurs ca atare, precum și ilegalitatea încetării contractului de muncă, urmează a fi anulat și ordinul nr. 71-p&2 privind încetarea raporturilor de muncă.

Ulterior, la 18 iunie 2013 Țurcan Constantin a depus o cerere de concretizare a cererii de chemare în judecată, prin care a completat cererea inițială, menționând suplimentar că concursul desfășurat în lunile iunie-iulie 2012 a fost neobiectiv, invocând că dânsul are o experiență de manager, aptitudini manageriale și un nivel de calificare net superior lui Hotineanu Mihail, cu toate acestea, ultimul a fost evaluat cu note mai mari, care nu corespund realității.

A solicitat:

- anularea ordinului nr.71-p §2 din 05.07.2012 „Cu privire la încetarea raporturilor de muncă, cu restabilirea sa în funcția de director general interimar al Instituției Medico-Sanitare Publice Spitalul Clinic de Psihiatrie”;
- anularea ordinului Ministerului Sănătății nr.59-p §5 din 11.06.2012 „Cu privire la organizarea concursului pentru ocuparea funcției de director al Spitalului Clinic de Psihiatrie”;
- anularea anexei la ordinul Ministerului Sănătății nr.59 - p §5 din 11.06.2012 „Anunțul privind organizarea concursului pentru ocuparea funcției de director al Spitalului Clinic de Psihiatrie”;
- anularea ordinului Ministerului Sănătății nr.59 - p §4 din 11.06.2012 „Cu privire la aprobarea Metodologiei evaluării candidaților pentru ocuparea funcției de director al Spitalului Clinic de Psihiatrie”;
- anularea anexei la ordinul Ministrului Sănătății nr. 59 - p §4 din 11.06.2012 „Metodologia evaluării candidaților pentru ocuparea funcției de director al Spitalului Clinic de Psihiatrie”;

- anularea procesului-verbal din 05.07.2012 a ședinței Comisiei de concurs privind rezultatele concursului organizat de Ministerul Sănătății pentru ocuparea funcției de director al Spitalului Clinic de Psihiatrie conform ordinelor ministerului sus-menționate;
- anularea ordinului Ministerului Sănătății nr. 70 - pș1 din 03.07.2012 „Cu privire la instituirea comisiilor”;
- încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu pe perioada de la data de 06.06.2012 și până la data restabilirii în funcție;
- încasarea cheltuielilor de judecată (f.d. 17-26 vol.2).

Prin hotărârea din 15 mai 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru acțiunea a fost admisă parțial; a fost anulat procesul - verbal al Comisiei de concurs pentru ocuparea funcției de director la IMSP „Spitalul Clinic de Psihiatrie” din 05.07.2012. Au fost respinse ca fiind neîntemeiate cerințele lui Constantin Țurcan „Cu privire la anularea ordinului nr. 59- pș5 din data de 11 iunie 2012 cu privire la organizarea concursului pentru ocuparea funcției de director al IMSP „Spitalul Clinic de Psihiatri”, anexei la ordinul nr. 59-pș5 din 11 iunie 2012 „Anunțul privind organizarea concursului pentru ocuparea funcției de director al IMSP „Spitalul Clinic de Psihiatrie”, ordinului nr. 59-pș4 din data de 11 iunie 2012 „Cu privire la aprobarea Metodologiei evaluării candidaților pentru ocuparea funcției de director al IMSP „Spitalul Clinic de Psihiatrie”, anexei la ordinul nr. 59-pș4 din 11 iunie 2012 „Metodologia evaluării candidaților pentru ocuparea funcției de director al IMSP Spitalul Clinic de Psihiatri”. Au fost respinse ca fiind tardive cerințele lui Constantin Țurcan cu privire la anularea ordinului nr. 70-pș1 din 03 iulie 2012 „Cu privire la instituirea comisiilor”, ordinului nr. 71-pș2 din de 05 iulie 2012 „Cu privire la personal” (încetarea raporturilor de muncă), restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu, repararea prejudiciului moral și despăgubirilor materiale (f.d. 142-143, 154-161, vol.6).

La 12 iunie 2018 Țurcan Constantin a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 15 mai 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe în partea respingerii pretențiilor și emiterea în această parte a unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

La 15 iunie 2018 Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea acesteia în partea pretențiilor admise și emiterea în această parte a unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin decizia din 03 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Țurcan Constantin și a fost admis apelul declarat de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova, a fost casată hotărârea primei instanțe în partea respingerii ca tardive a pretențiilor cu privire la anularea ordinului nr. 70-pș1 din 03.07.2012 „Cu privire la instituirea comisiilor”, restabilirea în funcție cu încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral și material și în această parte a fost emisă o hotărâre nouă, prin care aceste pretenții au fost respinse ca neîntemeiate. În rest hotărârea primei instanțe a fost menținută.

Referitor la pretenția cu privire la anularea ordinului nr. 71-p§2 din 05 iulie 2012 „Cu privire la personal”, instanța de apel a reținut că prin acest ordin s-a încetat raportul de muncă conform art. 82 lit. f) din Codul muncii cu Țurcan Constantin, director interimar la Spitalul Clinic de Psihiatrie, din data de 05 iulie 2012.

În cazul dat, instanța de apel a notat că dreptul lui Țurcan Constantin de a solicita declararea nulității ordinului nr. 71-p§2 din 05 iulie 2012 „Cu privire la personal” a apărut la data când a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului, însă nu mai târziu de 06 iulie 2012, când a recepționat copia ordinului contestat, fapt confirmat prin aviz de recepție anexat la materialele cauzei.

Succesiv, Curtea de Apel a reținut că Țurcan Constantin s-a adresat cu cerere prin care a solicitat anularea ordinului nr. 71-p§2 din 05 iulie 2012 tocmai la data de 18 iunie 2013, astfel cu omiterea termenului de prescripție prevăzut de 355 alin. (1) lit. a) din Codul muncii - 3 luni de la data când salariatul a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului său.

Astfel, instanța de apel a apreciat ca fiind justă concluzia instanței de fond de respingere ca tardivă a pretenției cu privire la anularea ordinului nr. 71-p§2 din 05 iulie 2012 „Cu privire la personal”.

Totodată, instanța de apel a considerat eronată concluzia instanței de fond privind respingerea ca fiind tardive a pretențiilor cu privire la restabilirea în funcție cu încasarea salariului pentru absență forțată de la muncă, încasarea prejudiciului moral și a despăgubirii materiale. În opinia Curții de Apel acestea urmează a fi respinse ca neîntemeiate.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a menționat că în conformitate cu art. 355 alin. (1) lit. b) Codul muncii, cererea privind soluționarea litigiului individual de muncă se depune în instanța de judecată în termen de 3 ani de la data apariției dreptului respectiv al salariatului, în situația în care obiectul litigiului constă în plata unor drepturi salariale sau de altă natură, ce i se cuvin salariatului.

Instanța de apel a menționat că în cererea de chemare în judecată depusă la data de 18 iunie 2013 Țurcan Constantin a solicitat restabilirea în funcție și încasarea în beneficiul său a salariului pentru absența forțată de la muncă.

Corespunzător, în circumstanțele în care conform normei de drept indicate termenul de prescripție este de 3 ani, instanța de apel a considerat eronată concluzia primei instanțe care a respins ca tardive pretențiile cu privire la restabilirea în funcție, încasarea prejudiciului moral și material.

Instanța de apel a menționat că având în vedere faptul că pretenția cu privire la anularea ordinului nr. 71-p§2 din 05 iulie 2012 „Cu privire la personal” a fost respinsă ca tardivă, a conchis că nu există temei plauzibil pentru a admite pretențiile de restabilire la lucru, repararea prejudiciului moral și a despăgubirilor morale, or , aceste pretenții pot fi admise doar în cazul anulării ordinului de concediere, ceea ce nu are loc în speță.

Referitor la pretențiile cu privire la anularea ordinului nr. 59-p§5 din 11 iunie 2012 „Cu privire la organizarea concursului pentru ocuparea funcției de director al Spitalului Clinic de Psihiatrie”, anularea anexei la ordinul nr. 59-p§5 din 11 iunie 2012 „Anunțul privind organizarea concursului pentru ocuparea funcției de director

al Spitalului Clinic de Psihiatrie”, anularea ordinului nr. 59-p§4 din 11 iunie 2012 „Cu privire la aprobarea Metodologiei evaluării candidaților pentru ocuparea funcției de director al Spitalului Clinic de Psihiatrie”, anularea Anexei la ordinul nr. 59-p§4 din 11 iunie 2012 al Ministerului Sănătății „Metodologiei evaluării candidaților pentru ocuparea funcției de director al Spitalului Clinic de Psihiatrie”, instanța de apel a invocat următoarele.

În conformitate cu pct.4, 5, 10, 14, 15 ale Regulamentului privind numirea în funcție pe bază de concurs a conducătorilor instituțiilor medico-sanitare publice, obligația de a petrece concursul pentru ocuparea funcției de conducător al Spitalului Clinic de Psihiatrie îi reveneau în exclusivitate Ministerului Sănătății al Republicii Moldova, iar în speță Ministerul Sănătății în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului pentru aprobarea Regulamentului privind numirea în funcție pe bază de concurs a conducătorilor instituțiilor medico-sanitare publice, cu modificările ulterioare, a elaborat anunțul privind organizarea concursului, aprobat prin ordinul nr. 59-p§5 din 11 iunie 2012 și „Metodologia evaluării candidaților pentru ocuparea funcției de director al Spitalului Clinic de Psihiatrie”.

Sub acest aspect, instanța de apel nu a reținut ca temei pentru anularea actelor menționate a faptului că au fost înaintate cerințe specifice pentru ocuparea funcției de director al Spitalului Clinic de Psihiatrie, precum inexistența sancțiunilor disciplinare și administrative și cerința unei reputații ireproșabile. Or, ordinele și anexele la acestea au fost elaborate de Ministerul Sănătății în limita împuternicirilor stabilite, instituția fiind în drept să înainteze astfel de cerințe, care sunt conforme cerințelor funcțiilor de conducere.

Astfel, Curtea de Apel Chișinău a reținut ca legală soluția primei instanțe care a conchis asupra netemeinicii pretențiilor cu privire la anularea actelor enunțate, or, dispozițiile acestora au fost conforme cerințelor specifice funcțiilor de conducere în instituția medicală cu profil special.

Referitor la anularea ordinului nr. 70-p§1 din 03 iulie 2012 „Cu privire la instituirea comisiilor”, prin care s-a aprobat componența nominală a Comisiei de concurs pentru ocuparea funcției de director al Spitalului Clinic de Psihiatrie, Curtea de Apel Chișinău a notat că acesta corespunde prevederilor Regulamentului privind numirea în funcție pe bază de concurs a conducătorilor instituțiilor medico-sanitare publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1079 din 02 octombrie 2007 (abrogat la 09.09.2016), iar careva temeiuri de anulare a acestuia nu sunt.

Cu referire la pretenția privind anularea procesului-verbal al Comisiei de concurs pentru ocuparea funcției de director al Spitalului Clinic de Psihiatrie din 05 iulie 2012, instanța de apel a reținut că conform acestui proces-verbal câștigător al concursului a fost desemnat Mihail Hotineanu.

În acest sens, instanța de apel a reținut ca fiind justă concluzia primei instanțe care a conchis asupra faptului ilegalității procesului-verbal, or din materialele cauzei rezultă că Comisia de concurs a neglijat în mod intenționat rezultatele profesionale ale reclamantului și pe cale de consecință Mihail Hotineanu a fost numit învingător.

La 30 august 2019 Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova a depus recurs împotriva deciziei din 03 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe, precum și a

încheierii din 17 octombrie 2014 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și emiterea unei noi hotărâri prin care să fie dispusă scoaterea de pe rol a pretenției de anulare a ordinului nr. 70-pș1 din 03.07.2012 a Ministerului Sănătății „Cu privire la instituirea comisiilor” înaintată de Țurcan Constantin prin cererea de concretizare a cererii de chemare în judecată din 18 iunie 2013. A solicitat restituirea cauzei spre rejudecare în primă instanță.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, decizia instanței de apel a fost pronunțată cu încălcarea competenței, la examinarea respectivei cauze a fost soluționată problema drepturilor unor persoane neantrenate în proces.

A menționat că atât prin contestarea din 05 iulie 2012, cât și prin cererea prealabilă din 16 iulie 2012 careva pretenții de anulare a ordinului nr. 70-pș1 din 03 iulie 2012 „Cu privire la instituirea comisiilor” reclamantul nu a înaintat.

Astfel, nerespectarea procedurii prealabile de contestare a actului administrativ constituie temei de restituire a cererii de chemare în judecată, iar dacă cererea a fost primită, instanța scoate cererea de pe rol. Prin urmare, reclamantul nu a respectat procedura prealabilă de contestare a ordinului nr. 70-pș1 din 03 iulie 2012 „Cu privire la instituirea comisiilor”. Astfel, recurentul consideră ilegală încheierea din 17 octombrie 2014 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru prin care s- a dispus refuzul în scoaterea cererii de pe rol a acțiunii în privința pretenției cu privire la anularea ordinului nr. 70-pș1 din 03 iulie 2012 „Cu privire la instituirea comisiilor”.

De asemenea, recurentul a invocat că pretențiile au fost înaintate cu omiterea termenului de prescripție extinctivă stabilit de lege pentru apărarea drepturilor pretinse pe calea înaintării acțiunii în judecată, pe data de 18 iunie 2013 dreptul său material la admiterea acțiunii fiind stins. Recurentul a mai invocat că în speță este important de menționat că există o persoană care a participat la concursul respectiv, Victor Furtună, care prin examinarea și soluționarea acțiunii respective i se lezează drepturile persoanei respective, aceasta trebuia să fie atrasă în proces.

La 11 septembrie 2019 Țurcan Constantin a depus recurs împotriva deciziei din 03 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie admise pretențiile cu privire la repararea prejudiciului material și moral în urma anulării actului administrativ contestat din 05.07.2012.

În motivarea recursului a indicat că nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele pricinii. A menționat că Curtea de Apel Chișinău a aplicat eronat normele de drept material și procedural. Instanța de fond a declarat nulitatea actului administrativ (rezultatul concursului din 05 iulie 2012) și l-a anulat ca ilegal, însă a ignorat alte prevederi legale de restabilire în drepturile sale legale.

Examinând admisibilitatea recursurilor, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

După cum rezultă din speță litigiul a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000. Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești. Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Curtea de Apel Chișinău a emis decizia la 03 iulie 2019. Conform avizelor de recepție, Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova - la data de 31 iulie 2019, iar Țurcan Constantin - la 15 august 2019, au recepționat decizia motivată a instanței de apel. Astfel, recursul depus de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova la data de 30 august 2019 și recursul depus de Țurcan Constantin - la data de 11 septembrie 2019, sunt în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2), (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând temeiurile recursului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile depuse de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova și de Țurcan Constantin, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursurile depuse se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă,

din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile depuse de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova și de Țurcan Constantin, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2,3,4) al Codului de procedură civilă și, drept urmare, sunt inadmisibile.

În conformitate cu art. 193, 195, 230, 258 alin. (3) ale Codului administrativ și art. 207, 433 lit. a), 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursurile depuse de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova și de Țurcan Constantin se declară inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Iurie Bejenaru